

Hammer, P. N.

Tre nye Viser.

Poesiens Diemed.

Synges som: Vandbringsmanden styrer Løbet.
O Natur, hvor hndig og skjøn,
dig er en Fryd at ssee!
Naar Marken blomstrer og er grøn
og klar er Himlens Bue.
Da freit mit Bryst uddoider sig;
i Manden glad jeg snger
og som et Barn jeg fryder mig,
naar Buggen stille ghnger.

Kom alle, som har Mand og Liv
og Tanker for det høie;
hvi vil I være tør og stiv
og ei Jers Sjel fornøie.
Dg kan I ei som Store her
al Livets Glæder sfbilde,
o, vær da kuns som Fuglen, der
saa glad i Træet kvoidre.

Ja, jeg vil stedse sngre her,
alt om Vorherres Gaver;
om Skov og Luft og Fuglen der
som priser Verdens Staber;

V box 2:32

om Stjerner paa den Himmelsal,
som glad ned til os smile;
om Regnbuen saa lang og smal
Gud til et Tegn lod give.

Jeg synge vil om Hav og Strand
og om de mange Fiske,
ja og den kjælle Fissermand
jeg tegner paa min Liste.
Ja alt det som Gud haver gjort,
de mindste med de større,
skjøndt ei min Pen kan magte stort
ved saadan Ting at røre.

En Daare jo den kaldes maa
som ei vil saadant agte,
en Krøbling maa jo ogsaa gaa,
skjøndt det blir meget sagte.
Jeg ved mit Digt det ringe er
blandt Store at fremsætte,
jeg vil derfor ei være tvær
og hbad jeg kan forjætte.

Forfattet af P. N. Hammer.

Det mislykkede Bryllup.

Synges som: Min Hals jeg vil berebe.

I Warschau udi Polen, der skul' et Bryllup staa,
og deilig skinned' Solen, den Dag de skulde gaa
til Herrens Alter sammen for at Velsignels' faa,
der var stor Lyst og Gammen blandt Gæster stor og smaa.

Der Folk fra alle Kanter til Kirken strømmed' var,
den Præst stod for Guds Alter og vented' Brudepar.
Men længe fik de vente; de kom dog ei den Dag,
et Uheld Bruden hændte, som blev en rædsom Sag.

Da Brud og Brudgom sammen til Kirken førte hen,
da vælted' Brudevognen saa Bruden faldt af den,
sin Dragt hun da tilføjet og maatte vende om,
hvorfor at Brudfølget til Kirken ikke kom.

Den næste Søndag kommer, de skal til Kirken hen,
et større Uheld rammer, dog traf det ikke dem,
men Præsten maatte høde med Livet denne Dag,
for Alteret han døde, udaf et Hjertelag.

Det Brudepar fik høre endel af Vielsen,
med dette maatt' de høre tilbage til sit Hjem,
og aldrig fik de mere hør' hele Vielsen,
et Uheld kom til flere og dette skilte dem.

Et Tungstind Bruden griber, hun melankolisk blev,
og udaf de Ulykker det hele just sig fæved,
og i sit Tungstind tager hun Livet udaf sig,
saa ingen det opdager, førend hun var et Lig.

Det blev en sorgfuld Ende i dette Brudehus,
at saadant mer skal hændes, derfra bevar os Gud,
Gud Brudgommen og trøste, som ene er igjen,
at han maa siden høste en god og trofast Ven.

Forfattet af P. N. Hammer.

Kjærlighedens Glæde.

Synges som: Min Hals jeg vil berede.

I Kjærlighed at dvæle, det er saa høndigt her,
naar man kan Pigen kjæle og hende have kjær.
Det et den Fryd som kvæger mit Hjerte, Sjæl og Sind,
og alle Smerter læger, samt driver Sorg fra Kind.

Mit Raad til alle lyder, forsøg kuns Sagen vel,
jeg vis er paa, du sender berbed din Krop og Sjæl,
men stille og forsigtig, det maa du mærke dig,
thi Sagen den er vigtig, jeg tror du skjønner mig.

Ja tenk, min kjære Pige, hvor skjönt vi det skal ha,
naar jeg her ved din Side, et Kys hos dig kan ta,
naar jeg dig kan omfavne og trykke til mit Bryst,
du skal ei Glæde savne, men smage Livets Trost.

O Kjærlighed du gode, forunderlige Ting,
du er den rette Bode, som læger Hjertets Sting.
Du kan mig ret fornøje, forfriske Legems Mod,
min Tid jeg vil fordrive, med dig i Doverslod.

Fra den Tid jeg fik smage, hvor sød og god du var,
jeg kund' dig ei forsage, du Hjertet vundet har.
Jeg om dig her maa tale og digte ligesaa,
til Slutning ønskes alle, de det erfare maa.

Forfattet af P. N. Hammer.

Thronbjem. Trykt i Johan L. Sundts Bogtrykkeri.